

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על־ידי צעירי־אגודת־חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף־יצחק אהרונוב

יש חדש

■ מבצע פורים

צעירי־חב"ד משלימים את ההכנות למבצע הרחב שיקיימו בימי הפורים, לזיכוי המוני בית־ישראל במצוות הפורים. יחולקו מאות־אלפי שקיות של משלוחי־מנות, ופעילי חב"ד יקראו את המגילה ויביאו את שמחת החג. צוותים חינוכיים מבקרים בימים האלה בבתי־ספר רבים ברחבי הארץ, ומנחילים לילדים את תודעת הפורים ומצוותיו. צעירי־חב"ד גם הוציאו לאור מאות־אלפי עותקים של עלוני־הסברה צבעוניים לחג, למבוגרים ולילדים, וגם בשפה הרוסית.

■ שתי מצוות בליקרא אחד

גם השנה תוכלו לסייע למגורשי גוש קטיף על־ידי קניית ליקר שוקולד בטעם משובח בבקבוק נאה למשלוח־מנות. כל הרווחים ממכירתו – לסיוע למגורשים. להזמנות ולפרטים נוספים: ראובן 052-2000173.

■ שמחה לתושבי שדרות

הגורמים המסייעים לתושבי שדרות מארגנים 'שמחת פורים ומשלוחי מנות עם אחינו תושבי שדרות'. האירוע יהיה א"ה ביום שלישי, י"א באדר־ב, מהשעה 4 אחה"צ בשדרות. קהילות יישובים, קיבוצים, גרעינים, בתי־כנסת ומוסדות המעוניינים להשתתף יפנו לטל' 052-5665939.

■ המגילה והמקדש

סרט חדש, בהוצאת תלמוד־תורה נחלה, בשיתוף עם מכון המקדש. הפקה איכותית, עם שחקנים מקצועיים, הממחישה את דברי חז"ל הקושרים בין מגילת אסתר לבית־המקדש. הסרט באורך 40 דקות. טל' 02-6518455.

זמני השבוע

ניו יורק	טרויט	מיאמי	לוס־אנג'לס
5:44	6:20	6:11	5:42
6:43	7:21	7:04	6:38

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר־חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

לנצח את הטרור בלי מלחמה

באמצעות הטרור המחבלים מנסים לגרום לנו לברוח מהארץ, ואנחנו צריכים להוכיח שדווקא הטרור מגביר את נחישותנו להחזיק בכל חלקי ארצנו

בארץ־ישראל. התגובה לטרור הזה היא להוכיח למחבלים ולשולחיהם שהם משיגים בדיוק את ההפך. באמצעות הטרור הם מנסים לגרום לנו לברוח מהארץ, ואנחנו צריכים להראות להם שדווקא הטרור מגביר את נחישותנו להחזיק בכל חלקי ארצנו.

אילו הייתה לנו ממשלה שידועת להגן על האינטרס היהודי, הייתה מקימה יישוב על שמו של כל יהודי שנהרג על־ידי הטרור, ושכונה חדשה על כל פצוע. אילו הייתה מבהירה לאויבי שכל טיל הנורה לעברנו מביא מיד אישור עוד תכניות בנייה – הטילים היו נפסקים.

המחבלים אינם טיפשים. הם אינם מתייראים מפעילות צבאית, שכן המאבק המזויין דווקא מטפח את האתוס של ה'שהידים'. אבל הם מאוד־מאוד חוששים מהרחבת האחיזה היהודית בארץ־ישראל, הממחישה שהם מתרחקים והולכים מהשגת מטרותם העיקרית. אילו היו רואים שכל מעשה טרור מגביר את נחישותנו להיאחז באדמת הארץ – הם היו חושבים היטב לפני כל פעולת טרור.

את החיוכים ישכחו

יאמרו לנו שהרחבת ההתיישבות אינה מקובלת על העולם. זו בדיוק הבעיה, שבמקום לדאוג למה שטוב ליהודים, אנו חוששים מפני מה שיאמרו הגויים. יש דברים שבהם אנו חייבים לעמוד נגד לחצי העולם. עלינו לחשוב במונחים של דורות ולא להתמקד בשאלה אם מחייכים אלינו ברגע נתון. את החיוכים והגינויים ישכחו, אבל עובדות שנקבעות בשטח הן המציאות שבה נתקיים כאן בעזרת ה'.

אם חוששים כל־כך ממתקפה צבאית על גורמי הטרור, ומתמונות של אזרחים הרוגים בכל־ליתקשורת בעולם, מוטב לבחור בחלופה של מתקפת התיישבות. בלי לירות ירייה אחת ובלי להרוג אף אדם אחד, אנו יכולים לתת את המענה ההולם והנכון לשפיכת דמם של טובי בנינו. זו תהיה הנחמה הגדולה של משפחותיהם, שירגישו באמת כי קרבן יקיריהם לא היה לשווא.

אם יש דבר מחריד יותר מהטבח הנורא בתלמידי ישיבה הרכונים על ספריהם, זו החזרה לסדר־היום, והרושם המסתמן שהממשלה אינה מתכוונת לנקוף אצבע כדי לתת מענה הולם לפשע כזה. לפני כחמישים ושתיים שנה זעזעו את העולם תמונות דומות, כאשר מחבלים חדרו לתוך בית־הספר למלאכה בכפר־חב"ד, וירו בתלמידים שעמדו בתפילת ערבית. האירוע הזה היה מהגורמים שהביאו את ממשלת ישראל לצאת למבצע קדש'. עכשיו מסתפקים בהבעת צער.

אירועים כאלה כונו בעבר פוגרום. קהילות ישראל הזעיקו את העולם נגד הפקרת דמם של יהודים. פעם אמרו לנו שהקמת המדינה באה למנוע מצב שדם יהודים יהיה הפקר. עכשיו המדינה היהודית היא המקום היחיד בעולם שבו יכולים לבצע טבח בתלמידי ישיבה, ובתוך כמה ימים הכול חוזרים לשגרה, כאילו זו מציאות־חיים שצריך להשלים עמה.

חיבור לא מקרי

עוד לא נוגבו כתמי הדם, וכבר העולם נזעק לגנות. לא שפך דם היהודים מוציא את העולם הנאור משלוותו. הגינויים מופנים דווקא לישראל, על שהעזה להרפות מעט את עניבת החנק שהטילה על ההתיישבות בארץ־ישראל, ואישרה לבנות כמה בתים בגבעת־זאב. אגב, אתם זוכרים שהבטיחו לנו שבתמורה לעקירת יישובי חבל עזה נקבל את 'חיזוק גושי ההתיישבות'? הנה לכם ה'חיזוק'.

החיבור בין שני הדברים הוא לכאורה מקרי, אבל אין מקרה בעולם. אם יש תשובה אמיתית ומוחצת לטרור הערבי – זו ההתיישבות בארץ־ישראל. אם יש תגובה הולמת לרצח תלמידים בבית־המדרש שמשמל את האהבה לארץ־ישראל – זה חיזוק ההתיישבות בארץ והקמת עוד ועוד יישובים יהודיים בנחלת אבותינו.

צריך להבין שהטרור הערבי אינו דומה לעבריינות פלילית, שבה אתה מחפש את העבריין התורן. הטרוריסטים הם שליחים במאבקו של העם הערבי נגד עצם קיומו

ההכנה לקבלה המחודשת

כך יורד האדם חלילה מדחי אל דחי, עד שיכול להיות מצב של "הנחשלים אחריו" שבהם עמלק יכול לפגוע ממש.

ההפך מעמלק

על כך נאמר: "זכור את אשר עשה לך עמלק" ו"לא תשכח". דבר ראשון יהודי נדרש לזכור את הסכנות האורבות מעמלק ולהיזהר מהקרירות שהוא מנסה להחדיר. יהודי צריך להיות בבחינת 'אש', שכן הוא קשור עם "ה" אלוקים אש אוכלה", ואסור לו להניח לקרירות של עמלק לחדור לליבו.

שנית, על יהודי לחזק את העניין החיובי, ההפך הגמור ממה שעמלק מייצג – שהתקשרותו עם הקב"ה תהיה מתוך התבטלות ומסירות־נפש שלמעלה מטעם ודעת. זאת עליו לחקוק בליבו תמיד ולא לשכוח זאת לעולם – "לא תשכח". כך יצליח בכל ענייניו במהלך היום כולו, גם בעת עיסוקיו בענייני חולין ואף בעת השינה.

(התועדויות תשמ"ט כרך ב, עמ' 417)

על-פי טעם ודעת, אלא בחוצפה שאין בה שום היגיון.

יש שאדם עובר על רצון ה' כי לא האיר בנפשו גילוי אלוקי, אבל ברגע שהאור האלוקי יאיר בנפשו – מיד ישוב בתשובה. לעומת זה, עמלק מתמרד נגד הקב"ה גם בשיא הגילוי האלוקי – "יודע את ריבונו ומתכוון למרוד בו". לכן אין לו תקנה, אלא מחייתו המוחלטת זו תקנתו.

מקרירות למקריות

הביטוי המעשי לפעולתו של עמלק הוא בכמה וכמה רמות. על עמלק אומרת התורה: "אשר קרך בדרך". 'קרך' מלשון קירר. עמלק מקרר את האדם, שגם כשיהודי הולך בדרך התורה, עמלק מנסה לקררו, שעבודתו תהיה בקרירות, בלי התלהבות וחמימות.

הפירוש השני של 'קרך' הוא מלשון מקרה. עמלק מנסה להשפיע על היהודי שיחשוב שהכול קורה במקרה. הוא מונע ממנו לראות את ההשגחה הפרטית המנווטת את כל הנעשה.

שבת שלפני פורים קוראים תמיד את פרשת "זכור את אשר עשה לך עמלק". הסיבה הפשוטה לכך היא משום שהמן הרשע היה מזרעו של עמלק, אך בעומק יותר, יש זיקה פנימית בין פרשה זו לפורים.

עניינו של פורים מנוסח במגילה במילים: "קיימו וקיבלו היהודים עליהם", וכמאמר חז"ל: "קיימו מה שקיבלו כבר". כלומר, בזמן נס פורים קיימו היהודים את מה שקיבלו מכבר, במתן התורה. על-ידי מסירות־נפשם, שהיו מוכנים למות ולא עלתה על דעתם מחשבה להמיר חלילה את דתם – נעשתה שלמות הקבלה של התורה והמצוות.

חוצפה בלי היגיון

ההכנה לזה היא קריאת פרשת זכור. עמלק מייצג את הניגוד המוחלט להתקשרות של יהודי עם הקב"ה במסירות־נפש. עניינה של מסירות־נפש היא התמסרות לקב"ה למעלה מכל שיקול שכלי והגיוני. אף עמלק אינו פועל

מן המעיין ענוה וגאוה | מאת הרב אליעזר ברוד

להקטין

"ויקרא אל משה" (ויקרא א,א). האות אלף היא 'זעירא'. משה רבנו כתב על עצמו באלף זעירא, רמז לאדם שילמד להקטין את עצמו ולא להתרגל למידה הרמה של גאוה והתנשאות.

(רבי פינחס מקוריץ)

הגובה של מי

אף-על-פי שמשא רבנו נתעלה למדרגה הגבוהה ביותר, לא התפעל מזה, ונהג בשפלות־רוח, כאדם העומד על פסגת ההר, שאינו עולה בדעתו להתרברב בגבהותו, מאחר שהגובה אינו שלנו אלא של ההר. כך ידע משה שדרגתו הגבוהה היא מאת הקב"ה.

(רבי בונם מפשיסחה)

הבורח מן השררה

כמה צדיקים היו עם משה, שבעים זקנים ובצלאל וחור, ואהרון ובניו והנשיאים, ולא קרא הקב"ה אלא למשה, מכיוון שהיה בורח מן השררה. כל מי שרודף אחרי שררה, השררה בורחת ממנו, וכל מי שבורח משררה – היא רודפת אחריו.

(מדרש תנחומא)

יודע את מעלותיו

העניו אינו מחזיק את עצמו פחות ושפל. הוא יודע את מעלת עצמו, אך בגלל עוצם ביטולו לקב"ה, הוא מרגיש שמעלה זו היא כאין וכאפס.

(אור התורה)

אמרת השבוע

על מי הקושיה

לביתו של רבי בנימין זאב־זולף מזבארז' נכנס יהודי מומר, שעסק בגביית מיסים בעבור השלטונות. כשראהו רבי בנימין שאל את בני־ביתו: "מה רוצה הצדיק הזה?"

התפלאו בני הבית והגיבו: "צדיק?! הלא יהודי מומר הוא!"

נענה רבי בנימין: "אני יודע רק מה שהתורה אומרת. פסוק מפורש הוא 'ועמך כולם צדיקים'. אלה מה, על-פי הפסוק הזה אין אנו מבינים את התנהגותו של האיש הזה. מוטב תהיה הקושיה עליו ולא על הפסוק."

ענוה אמיתית

אין אדם יכול להגיע למידת הענוה באמת, אלא אם-כן הוא חדור בהכרת אפסותו ויודע שאין לו במה להתהדר. אבל כשאדם שרוי במחשבה שבאמת הוא חשוב וגדול מכל הסובבים אותו, אלא שאין הוא רוצה להיראות בגדולתו, משום שמצווה להיות עניו, זו ענוה צבועה ופסולה.

(מאור ושמש)

ניצול לטובה

יש מי שמנצל את הגאוה לטוב – הוא עושה מצוות גדולות, בבחינת "ייגבה ליבו בדרכי ה'" (דברי־הימים ב,ז,ו); ויש מי שמנצל את הענוה לרעה – הוא שפל בעיני עצמו שלא לעשות מצוות.

(כתר שם טוב)

בלי מאמץ

בכל עבודה נדרשת מידה מסוימת של עמל ומאמץ. רק הגאוה אינה דורשת מן האדם דבר. שוכב לו על מיטתו באפס מעשה, ומשכנע את עצמו שהוא גדול, גדול שבגדולים...

(רבי פינחס מקוריץ)

כפות המרק

המערכה בין צבאות הברית לגרמנים ניטשה במלוא עוזה, אף שמלחמת-העולם השנייה כבר עמדה לקראת סיומה. קרבות עזים התנהלו בניסיון למגר את האוייב הנאצי, ולהדפו בחזרה לגרמניה. גם לאחר שצבאות הברית התקדמו והחזית ממזרח התקרבה והלכה סירבו הגרמנים להיכנע, והוסיפו לקיים את המשטר הקפדני במחנות-העבודה הידועים למשמה.

הגעתי לבריקנאו ביום שבת-קודש, ערב חג-השבועות התש"ד. הייתי אז בן חמש-עשרה. כשירדנו מהרכבת נערכה ה'סלקציה' הידועה, שמינה את היהודים למי שנוצטוו לפנות ימינה ולמי שהופנו שמאלה.

רוב חבריי מה'חדר' ומבית-הספר הופנו שמאלה. אני הייתי בין המעטים שהופנו ימינה. לא ידענו אז מה גורלם של מי שהופנו שמאלה. רק מאוחר יותר נודע לנו שהם כבר אינם בחיים, שכן כל המופנים לצד שמאל הועברו מיד למשרפות.

כעבור שלושה ימים העבירו אותי למחנה-העבודה מונוביץ-בונא, לא הרחק מאושוויץ. במחנה הזה שהיתי חמישה חדשים. משם העבירו אותי למחנה איינזראכטהיטה (Eintrachtthütte), בקרבת העיר קטוביץ.

בחורף תש"ה מצאו הגרמנים פתרון לבעיית המחנות, והחליטו להעבירם מערבה, לגרמניה ולאוסטריה. את האסירים ממחנה איינזראכטהיטה, שבו שהיתי אז, העבירו למחנה מאוטהאוזן.

המחנה הזה היה מהגרועים ביותר. לא לשווא הוגדר על-ידי 'יד-ו'שם' 'מחנה ריכוז וכוליון'. אמנם כבר היית מנוסה במחנות-העבודה ובתנאים המחרידים ששררו בהם, אבל גם תנאי-החיים הללו, ידועי הסבל, החולי ושאר צרות, היו כאין וכאפס לעומת המציאות הקשה שהייתה בנו במחנה מאוטהאוזן.

המעבר למחנה הזה היה קשה ממש. בקרב האסירים התפשטו במהירות מחלות קשות. מנהלי המחנה הורו על הפרדה בין החולים לבין שאר האסירים. בעולם הנורמלי מקובל לתת לחולים תנאים טובים יותר, כדי שיוכלו להתחזק ולהחלים. שם הייתה גישה הפוכה. היחס לחולים היה כאל מי שממילא עומדים למוות, ועל-כן אין טעם להשקיע בהם.

את טעמו של מחנה החולים טעמתי

כאשר קיבלתי דלקת חניכיים, שהתפשטה בכל הפה. מיד העבירו אותי למחנה החולים. זו הייתה תופת ממש. שכבנו שם עירומים לגמרי, בלי שום טיפול רפואי, בתוך זוהמה. התנאים הללו, לצד הרעב, גרמו לתמותה רבה.

יום-יום הוציאו מהצרף חמישים-שישים נפטרים, מאפיסת כוחות ומהמחלות שלא טופלו. בהיותי במחנה החולים של מאוטהאוזן זכיתי להכיר את הרב ר' פינחס, בן הרב ר' הילל ויינברגר, ראש אב

בית-דין של קהילת דונאסערדאהי (DUNASZERDAHELY) בסלובקיה. נדמנו לנו לשכב בשכנות זה לזה, ונוצרה בינינו קרבה מסויימת.

בוקר אחד פונה אלי ר' פינחס ואומר: "פורים היום!". הבטתי בו בפליאה. פורים והמציאות שבה חיינו היו הניגוד הגדול ביותר שאפשר להעלות על הדעת. אך מתברר שלאורך כל ימי הסבל במחנות הקפיד ר' פינחס לשמור בראשו את התאריך העברי, וכך ידע שהיום פורים.

כיצד כוונתו לציין את פורים בעברי-פינחס? הוא החל מיד לקרוא על-פה קטעים ממגילת אסתר, והנה, בבת-אחת כאילו נותקנו מהמציאות שבה היינו שרויים ועברנו לעולם אחר.

כעבור זמן-מה חילקו לנו את הנוזל העכור שכונה מרק. כאן הפתיעני שוב שכני ר' פינחס, כאשר קרא שנית: "פורים היום!", ובעודו מושיט לי כף מרק משלו, אמר לי "זה משלוח המנות שלי". לקחתי את הכף, לגמתי אותה, ואמרתי לו: "ר' פינחס, מה אני יכול לתת לך כמשלוח מנות?". ר' פינחס השיב לי: "אם אתה רוצה, תן לי כף מרק משלך..."

באותו זמן לא הבנתי את ההיגיון שבהחלפת כפות המרק, אך עשיתי בצייתנות כפי שאמר לי ר' פינחס.

כעבור כמה ימים הפרידו בינינו, ומאז לא ראיתי את ר' פינחס במחנה.

חלפה שנה. זה היה בחורף תש"ו. למדתי בישיבת ויז'ניץ בגרויסווארדיין, ולפתע ראיתי את ר' פינחס. הוא בא לבקר בישיבה באחת השבתות. ניגשתי אליו והזכרתי לו כי היינו יחד במחנה מאוטהאוזן. הוא נזכר מיד ושמח מאוד לראותני.

חלפו שנים. אירועים רבים עברו עליי עד שעליתי ארצה ונטעתי בה את משפחתי. בשנים האחרונות אני נמנה עם לומדי הכולל לגמלאים בקרני-שומרון, מקום מגורי. יום אחד הגענו בלימוד הגמרא לשורה שהחזירה אותי שישים שנה אחורנית, אל אותו פורים במחנה מאוטהאוזן, עם ר' פינחס ויינברגר:

בגמרא (מסכת מגילה דף ז, עמוד ב) נאמר, כי שני האמוראים, אביי בראבוי ור' חנינא בראבוי, היו מחליפים את סעודותיהם בפורים כדי לקיים את מצוות משלוח מנות.

נזכרתי לפתע במה שעשה עמי ר' פינחס באותו פורים. הבנתי שר' פינחס ידע את הגמרא הזאת, ולכן הציע לי להתחלף עמו בכפות המרק...

(תודתנו לשולח הסיפור ובעל המעשה, ר' יצחק גרשוני, קרני-שומרון)

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

מלחמת עמלק

הגמרא (סנהדרין כב, א) אומרת: "שלוש מצוות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ - להעמיד להם מלך, ולהכרית זרעו של עמלק, ולבנות להם בית-הבחיירה". בהמשך הגמרא מוכיחה, ששלוש המצוות הללו צריכות להתקיים דווקא על-פי הסדר הזה: מינוי מלך, מלחמת עמלק, בניין בית-המקדש; וכפי שמפרש רש"י: "הן תלויות זו בזו לעשותן כסדרן".

ואכן, גם סדר הגאולה העתידה מתאים לשלוש המצוות הללו, כפי שהרמב"ם פוסק: תחילה מינוי מלך - "יעמוד מלך מבית-דוד", אחר-כך מלחמת עמלק - "יילחום מלחמות ה'", ורק לאחר הניצחון על האומות באה מצוות בניין בית-המקדש - "ובנה מקדש במקומו" (ראה ליקוטי-שיחות כרך טז עמ' 304; כרך כא עמ' 196 ועוד).

סדר הדברים

ראוי להדגיש, כי אם נזכה (ובע"ה נזכה), ייעשו כל השלבים הללו ברגע אחד - המשיח יתגלה באופן ניסי, מיד יהיה מלך על ישראל, מיד יוכרת זרעו של עמלק, ומיד ייבנה בית-המקדש השלישי, והגאולה תבוא בבית-אחת. אך אם לא נזכה חס-ושלום, כ-אז נצטרך לעבור את כל השלבים הללו, שלב אחרי שלב, כפסק הרמב"ם.

הצורך בשלושת השלבים הללו נובע מכמה וכמה גדרים הלכתיים: (א) הזמן - מאחר שכל אלה הן מצוות, יש לכל אחת הזמן המיוחד שבו צריך לקיימה. החובה להכרית את זרעו של עמלק היא לאחר שיש מלך בישראל, לאחר מינוי מלך. והזמן למצוות בניין בית-המקדש הוא לאחר מלחמת עמלק. (ב) שלמות המצווה - השלמות של בית-המקדש היא כאשר הוא נבנה לאחר שהוכרת זרעו של עמלק, שכן קודם לכן "אין השם שלם ואין הכיסא שלם" (מדרש תנחומא סוף פרשת כי-תצא). אך אי-אפשר לצאת למלחמת עמלק קודם שיש מלך (המלך המשיח), ולכן הדברים חייבים להיעשות דווקא על-פי הסדר הזה.

כך היה גם בכניסה הראשונה לארץ-ישראל. תחילה נתמנה שאול למלך; אחר-כך ניתן הצינוי להכרית את זרעו של עמלק; ורק לאחר שנסתיימו המלחמות, בימי דוד המלך, "וה' הניח לו מסביב", בא בניין בית-המקדש. כך התורה מצווה: תחילה "והניח לכם מלך אויביכם", ורק לאחר מכן "והיה המקום אשר יבחר ה'" - בניין בית-הבחיירה (ראה בגמרא שם).

דברים אלה מסבירים יפה את סדר הגאולה שברמב"ם: בראש ובראשונה יבוא משיח ויהיה מלך בישראל - "יעמוד מלך". הוא יחזיר את כל ישראל לדרך התורה (שזה עניינו של מלך: "ותהיה מגמתו ומחשבתו להרים דת-האמת" - רמב"ם הלכות מלכים פ"ד ה"ט). אחר-כך יילחם מלחמות ה', ובכלל זה מלחמת עמלק. לאחר ש"עשה והצליח וניצח כל האומות שסביביו", שאז יגיע למצב של מנוחה - ייבנה בית-המקדש השלישי, ובעקבותיו יהיה קיבוץ כל נידחי ישראל ותקיון העולם כולו, "לעבוד את ה' ביהוד".

נגד הקרירות

אך עד שתבוא הגאולה ונגיע להכרתה הגשמית של עמלק, עלינו להילחם במה שעמלק מייצג ומסמל. זו מלחמה שמתקיימת בתוך נפשו של כל אחד ואחד, עם 'עמלק' הפנימי. 'עמלק' - זאת חוצפה בלי טעם, התנגדות בסיסית לענייני קדושה. אי-אפשר להתגבר עליה על-ידי שכנוע והסברה, שכן עמלק "יודע את ריבונו" ואף-על-פי-כן "מתכוון למרוד בו". הדרך להתמודד מול 'עמלק' הפנימי היא על-ידי "תמחה את זכר עמלק" - לעקור לגמרי מתוך הנפש, בלי שום הסברים וטעמים.

'עמלק' בגימטרייה 'ספק'. זריעת ספקות היא אחת משיטות-הפעולה שלו. הספקנות הזאת גורמת קרירות לענייני קדושה, שכן ברגע שמתערער הביטחון המוחלט בה' ובתורתו, מיד ההתלהבות מתעמעמת. לכן צריך לעקור את הספקות, להתחזק באמונה, ובזכותה תבוא הגאולה השלמה.

הגאון רבי העשיל, כאשר היה רוצה לנסות את הקולמוס, היה כותב את שם עמלק או המן, ואחר-כך היה מוחק את שמו, כדי לקיים מצוות-עשה "תמחה את זכר עמלק"

פתגם חסידי

מה יש בתמציות שאנו אוכלים

הרב נשר. "לא מתפשרים על כשרות"

בהכונה ובהדרגה. היעוץ נעשה בגלוי ובסתר. ברבות השנים נהפך 'משכיל לדוד' למקור בלתי נדלה לכל מי שהכשרות חשובה לו באמת."

חומר שומני מעור חזיר

לדבריו, רבנים בימינו חייבים להיות מעודכנים בתהליכי ייצור המזון. "כאשר רב מדבר בשפה מקצועית ומגלה בקיאות בחומרי הגלם ודרך הייצור, היצרן יחשוש לרמות אותו. לכן אני עוסק הרבה בהדרכת רבנים בכל העולם בתחום הכשרות, תפקיד שקיבלתי עליי בשמחה", הוא אומר.

במשך השנים נוכח שהתקלות יכולות לבוא ממקומות בלתי צפויים לגמרי. "הגעתי לבדיקת כשרות במפעל בגרמניה. בתהליך הייצור היה מעורב חומר שומני, שכל ועדי הכשרות אישרו אותו לשימוש, מכיוון שהיו בטוחים כי הוא שומן צמחי. התברר לי כי השומן הזה מופק מעור חזיר. הודעתי לוועדי הכשרות על התקלה, והם כמוכן הפסיקו את השימוש במוצרי המפעל. לאחר מאמץ רב נמצאה דרך טכנית להפיק את המוצר מן הצומח, המפעל עבר למשכן חדש וחדל לייצר מוצרי טריפה בכלל. כלקח מהאירוע, כל הייצור במפעל נעשה בהשגחה צמודה ופיקוח קפדני."

עמידה עקשנית

העמידה על משמר הכשרות אינה פוסקת לרגע, ודרישות הכשרות אינן מובנות תמיד למנהלי

בחומש ויקרא, שאותו אנו מתחילים לקרוא השבוע, מפורטים דיני השחיטה והכשרות. בעולם התעשייתי של ימינו, השמירה על הכשרות מחייבת ידע רחב והתעדכנות מתמדת בחידושים בתחום המזון. בעבור הרב אהרן נשר (אדלר) זו משימת חיים. מכון הכשרות 'משכיל לדוד', שהקים לזכר אביו, שעסק אף הוא בתחום הכשרות, מספק לגורמי הכשרות את המידע המעודכן על תהליכי הייצור של מוצרי המזון לגוניהם. עם זה הוא משמש רב שכונת מימון בירושלים, ר"מ ומורה הוראה.

הידע הרב בנושא הכשרות הביא עמו גם מסקנות אישיות: "כדור שלישי לעוסקים בכשרות, הרגלתי את בני ביתי שהרבה מוצרים לא נכנסים אלינו הביתה, אפילו אם יש להם ההכשרים המהודרים ביותר. פעמיים שלוש בשנה אני שוחט לעצמי בשר", הוא אומר.

יעוץ בגלוי ובסתר

"במזון שאנו אוכלים מעורבים חומרים רבים: תמציות, חומרי טעם וריח, תרכובות כימיות ועוד", הוא מסביר את עבודת המכון. "כדי לקיים השגחה כראוי יש צורך במידע מקצועי וטכנולוגי בכימית המזון. לצורך זה הוקם מכון הכשרות 'משכיל לדוד', שאנשיו משמשים כלי בידי פוסקי ההלכה לתרגם עולם מורכב זה לשפת המעשה.

"ללא תקציבים ממשלתיים אנחנו מסייעים לכ-350 ועדי כשרות בארץ ובעולם, ביעוץ,

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

סעודת פורים בערב־שבת

שאלה: מתי מקיימים את סעודת פורים השנה, כשפורים חל ביום שישי?

תשובה: מצד אחד, חובה לאכול ביום הפורים סעודת משתה גדולה, ששמחתה "עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי". מצד שני, "אסור לקבוע ביום שישי סעודה גדולה של משתה... מפני כבוד השבת, שעל־ידי שמרבה באכילה ושתייה ביום זה... לא יוכל לקיים סעודת שבת שבלילה כראוי."

בעיקרון, כל סעודת מצווה שזמנה ביום שישי, אי אפשר לדחותה ליום אחר. לכן יש לקיימה ביום, וגם אם בעקבות זאת לא נוכל לקיים את סעודת ליל־שבת, "אין בכך כלום, כיוון שזוהי גם־כן סעודת מצווה, ויאכל למחר ביום שלוש סעודות."

למעשה, אם אפשר מתחילים הפעם את הסעודה לפני חצות היום (באזור המרכז: 11:48). אם לא, ובפרט

המפעלים. "באמצע חנוכת קו ייצור כשר במפעל ביפן, שאליו בא במיוחד מנהלים ממפעלי מזון בישראל, התברר לי שאחד החומרים שבהם השתמשו מיוצר מחלב נכרי. הודעתי מיד שאין אישור כשרות למפעל, והמיזם שבו הושקעו הון עתק וחודשי עבודה רבים, התבטל."

הוא מספר כי ההחלטה הזאת הייתה לא־פשוטה. מנהלי מפעלי המזון ניסו לשכנעו להסכים לפתרונות שבדיעבד, אך הוא עמד בתוקף על דעתו. "בסופו של דבר, בעמידה העקשנית על משמר הכשרות היה גם קידוש שם שמים, והכול נוכח כי הכשרות היא ערך עמוק שלא מתפשרים עליו."

גיליונות

שיחת השבוע

בעברית וברוסית
מופצים בכל רחבי ארה"ב

להזמנות ולפרסום אנא פנו:

1-646-387-0816

sh-usa@chabad.org.il

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות
של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתמח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח

מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis
Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

מבצע מיוחד למוצרי פורים

כל מוצרי פורים, משלוחי מנות וחומרי הסברה
במזחירים נמוכים

להזמנות ולפרטים נוספים:

purim68@gmail.com

או בטלפונים: 1-347-4237798, 1-646-3870816